

alundervisning og seksualvejledning i forhold til den gældende vejledning fra 1989. Grunden til revisionen er primært, at bistandsloven i 1998 blev erstattet af 3 nye sociale love, herunder serviceloven, og at der gennem årene har været fremført kritik af den gamle vejledning, som nogle læste som udelukkende at omfatte mennesker med udviklingshæmning.

Socialministeriet kan endvidere oplyse, at baggrunden for seksualvejledningen fra 1989 (den nugældende) var beslutningsforslag B 105 fra 1986 om mennesker med handicap og deres muligheder for seksual udfoldelse. Der var enighed i regering og folketing om, at mennesker med handicap måtte have ret til at modtage den nødvendige seksualundervisning og seksualvejledning.

Også i FN's Standardregler om Lige muligheder for handicappede (standardregel nr. 9) understreges det, at mennesker med en nedsat funktionsevne skal have mulighed for at opleve deres egen seksualitet og have seksuelle forhold på linie med andre mennesker, og at de i denne forbindelse skal støttes gennem lovgivning samt med relevant rådgivning.

For at vende tilbage til spørgsmålet om hjælp til kontakt til prostituerede vil Socialministeriet oplyse, at vi ikke mener, at det er i uoverensstemmelse med regeringens overordnede politik på prostitutionsområdet, at hjælpepersonalet efter ønske fra beboeren kan hjælpe med kontakt til en prostitueret.

Der findes jo desværre stadigvæk prostitution, og Socialministeriet er af den opfattelse, at det er bedre, at det er en hjælpeperson, der hjælper den handicappede med at kontakte en prostitueret, end at den handicappede på egen hånd opsøger ham eller hende. Hjælpepersonen kan nemlig følge den handicappede til den prostituerede og kan også være behjælpelig med sammen med den handicappede at formidle ønsker, sikre sig at der er tid nok m.v.

Det er endvidere væsentligt, at muligheden for hjælp til kontakt til en prostitueret fremgår af vejledningen, så retstilstanden i forbindelse med dette er klar for alle involverede parter. Socialministeriet vil her endnu en gang pointere, at det kun er på den handicappedes egen opfordring, at hjælpepersonerne kan hjælpe med at kontakte en prostitueret - dette må aldrig ske på hjælpepersonens egen opfordring eller uden den handicappedes samtykke.

Vedlagt kopi af udkast til den reviderede vejledning om seksualitet - uanset handicap, august 2000. (Ikke optrykt her).

Spm. nr. S 3502

Til socialministeren (9/8 2000) af:

Tove Videbæk (KRF):

»Hvilke regler gælder i dag for seksualvejledning af handicappede, herunder særligt med hensyn til formidling af kontakt til prostituerede?«

Begrundelse

Ifølge Aktuelt 8. august 2000 er et forslag til ny vejledning om seksualopklæring og -hjælp til handicappede netop sendt i høring. I vejledningen, der er udarbejdet af Formidlingscenter Øst, lægges der op til, at pædagoger skal formidle kontakt til prostituerede. Spørgeren er derfor interesseret i at vide, hvorvidt dette er en mulighed, pædagoger har efter de gældende regler.

Svar (16/8 2000)

Socialministeren (Henrik Dam Kristensen):

Socialministeriet kan oplyse, at der i den gældende vejledning om seksualitet - uanset handicap fra 1989 i samarbejde med Justitsministeriet er fastsat følgende retningslinier i forbindelse med formidling af kontakt til prostituerede:

»Hvis det er beboerens ønske, vil en ansat endvidere kunne hjælpe beboeren i kontakt med en prostitueret.« (vejledningens afsnit 10, litra e.)

Socialministeriet indhentede i forbindelse med udarbejdelsen af vejledningen en udtalelse fra Justitsministeriet, som er optrykt som bilag 2 i vejledningen.

Retsstilstanden i forbindelse med mulighed for at hjælpe beboerne i kontakt med en prostitueret bliver ikke ændret ved den kommende reviderede vejledning, dvs. at retsstillingen efter den gældende og den nye vejledning er den samme.